

[Gerda Møller]

Gerda Møller (KF):

Der er vist ikke noget parti her i folketin- get, som ikke erkender, at de uddannelsessø- gende kan have store økonomiske problemer, men vi befinder os jo samtidig i en vanskelig økonomisk situation. Ikke desto mindre så vil det konservative folkeparti gerne være med til at se på, om der kan blive nogle for- bedringer for de uddannelsessøgende, og der- for er vi heller ikke negative over for den intention, der ligger i det foreliggende lovfor- slag.

Men når vi kommer til substansen i forsla- get, så er der en hel del, vi ikke kan være enige med forslagsstillerne i. Det er vel heller ikke så mærkeligt, for forslaget indfører jo nogle helt nye principper. F. eks. afskaffer forslaget stipendier. Det vil vi ikke være med til i det konservative folkeparti. Vi mener, det må være rigtigt, at de uddannelsessøgen- de i hvert fald i det første år indtil stopprø- ven – jeg håber da, vi kan få en stopprøve indført – kan søge stipendier og få stipendi- er, så de først derefter, når det er konstateret, at de er studieegnede, går over til lånene. Vi vil altså ikke være med til at afskaffe stipendi- erne.

Man ophæver helt de statsgaranterede bank- og sparekasselån og går i stedet ind for statslån. Vi hylder også det princip, at den støtte, der skal gives til de studerende, væsentligst skal gives som lån, men helt at kvitte de statsgaranterede bank- og sparekas- selån i den økonomiske situation, vi står i, det er jo et stort skridt, som vil belaste stats- budgettet meget. Jeg vil hellere være med til at se på, om vi ikke kan kombinere statslån og statsgaranterede lån eller beholde den ene af delene og så give en eller anden form for rentesikring.

Nu går lovforslaget også ind for, at lånene skal være rentefri. Det kan vi heller ikke rig- tigt være med til. Vi kan være med til, at det lån eller den støtte, der skal gives de stude- rende, skal være uafhængig af forældreind- tægten og formuen – det tror jeg ikke vil vol- de nogen vanskeligheder i noget parti – men vi vil gerne se nærmere på, om det nu også er rigtigt, at støtten skal være uafhængig af ægtefællens indkomst og formueforhold. Det finder vi ikke rigtig passer med behandlingen af andre borgere i dette land.

Vi er altså ikke uenige i, at der på visse områder kan trænges til forbedringer, og vi går ind i udvalgsarbejdet med positiv vilje til at se på forslaget. Men jeg må indrømme, at vi afventer også spændt det forslag, som vil komme fra det centrale uddannelsesråd – eller de tanker, dette råd vil komme med til sommer – og håber så på, at vi vil se et ud- spil fra regeringen.

Ingolf Knudsen (CD):

Jeg håber, man også kan gå til dette lov- forslag på udogmatisk vis, og at man kan få lovforslaget her behandlet sammen med an- dre forslag uden skelen til partipolitiske overvejelser. Det gør jeg ud fra den betragt- ning, at vi må erkende, at situationen for de unge under uddannelse, som jo er en stor gruppe, må siges at være alvorlig, og vi kan ikke nægte, at det nok bliver nødvendigt me- get snart at få justeret de muligheder for støt- te til de unge, der er for øjeblikket. Derfor vil vi fra centrum-demokraterne ikke blot sige, at vi er positive; vi vil være mere end positive, vi vil gerne være medvirkende til, at der sker noget.

Undervisningsministeren hentyder gang på gang til, at socialdemokratiet og de radikale er blevet enige om nogle ting. Jeg sidder så- mænd og tæller og mener, at der må mangle nogle stemmer alligevel trods alt. Derfor vil jeg her give tilsagn om, at også mit parti vil medvirke til at få nogle forbedringer igen- nem med hensyn til støtten til de unge. Jeg mener tillige, at det initiativ, der er kommet fra retsforbundet her, selv om det ikke er nye tanker, absolut er noget, som vi vil være med til at drøfte. Der er i lovforslaget her mange ting, som vi kan være enige i, og som vi ge- rne vil medvirke til.

Vi kan se på, hvordan situationen er i dag, og spørge, om man i det hele taget løser pro- blemene. I mange tilfælde søger de unge væk fra uddannelserne, fordi de ikke har mulighed for at få støtte dertil. Mange gange søger de kortsigtet ind i andre former for beskæftigelse, hvor de måske kan få under- støttelse af den ene eller den anden art – en understøttelse, der ligger over den, de kunne få, hvis de var i et uddannelsesforløb. Vi fin- der det uheldigt, at vi – oven i købet i en krisesituation – er med til at understøtte den tendens, der er til, at det mange gange kan